

‘Een weg teveel’

Onverwacht breed protest tegen Rembrandtparkweg

Afgelopen weken is massaal geprotesteerd tegen de komst van de omstreden verkeersweg door het zuidelijk deel van het Rembrandtpark. Het aantal bezwaarschriften dat is ingediend bij stadsdeel Slotervaart blijkt volgens recente schattingen ruim 240 te zijn – een aantal dat verwachtingen van de VVR ver overtreft.

Niet alleen bewoners uit Slotervaart, De Baarsjes en Oud Zuid zijn fel gekant tegen de parkweg, ook de gezamenlijke huurdersverenigingen Nachtwachtlaan en Staalmeesterslaan en kopersverenigingen Nachtwachtlaan hebben bezwaar ingediend, evenals de medezeggenschapsraad van de 7e Montessorischool, vereniging BAAT (Bewoners Alliantie Westelijke Tuinsteden), ex-raadsleden en diverse instellingen. Bij elkaar vertegenwoordigen zij enkele duizenden mensen die niet willen dat het Rembrandtpark en de rijk uitgegroeide zuidelijke natuurzone nog verder wordt aangetast.

Al in 2005 zijn voor de nu geplande weg, die volgens het stadsdeelbestuur moet gaan dienen als ‘short cut’ naar de aangrenzende Andreasnieuwbouw, 200 bomen gekapt die het Rembrandtpark afschermden van het verkeer op de Lelylaan. Het gat, met daarnaast een ongebruikte ‘tijdelijke bouwweg’, heeft het zuidelijke parkdeel op voor velen pijnlijke wijze beschadigd. De nu geplande definitieve verkeersweg blijkt verkeerskundig overbodig, maar werd desondanks in 2005 tegen de wens van de toenmalige stadsdeelraad in doorgedrukt door het stadsdeelbestuur. Als het plan doorgaat, wordt de schade aan dit bijzondere natuurgebied groot en onherstelbaar. Dat dit lijnrecht indruist tegen de unanieme wens van bewoners, is nu duidelijk geworden uit vele felle protesten die het stadsdeelbestuur te verstouwen heeft gekregen.

‘Is er nu geen enkel stukje groen meer veilig?’ vraagt een stadsdeelnwoner zich af. ‘Jullie zitten echt op de verkeerde weg, letterlijk en figuurlijk. Ook namens mijn kinderen en mijn kleinkinderen!’ En een ander: ‘Iedereen weet toch inmiddels dat elk stukje groen in de stad heilzame en weldadige effecten heeft op de bewoners? En dat we dus nooit nergens meer wat dan ook aan groen moeten laten verdwijnen! Dat heel veel mensen steeds met angst rondlopen omdat ze bang zijn dat bestuurders weer een stuk park, weer een boom laten verwoesten?’

Voor Amsterdammers is het Rembrandtpark allang niet meer dat vergeten verwaarloosde stadsdeelpark waar plannenmakers op de tekentafel hun bouwambities de vrije loop kunnen laten: ‘Dit park geeft grandeur aan de wijk, schone lucht, sport- en spelmogelijkheden voor onze kinderen, zo belangrijk!’ aldus een koopster uit de Nachtwachtlaan, die dagelijks geniet van haar uitzicht op de natuurpracht van het zuiddeel.

Voor de verkeersweg door die natuurpracht moet gaan doorsnijden, bestaat al jaren geen inhoudelijk argument meer. De Andreasprojectontwikkelaar heeft laten weten dat de weg niet noodzakelijk is voor de ontsluiting van het nieuwbouwcomplex. Bovendien blijkt dat de parkweg voor tweederde sluip- en doorgaand verkeer zal aantrekken: hiervan zullen ook de Andreasbewoners de dupe worden. Sinds de projectontwikkelaar vorige zomer de verwachte miljoenenclaim liet varen, kan het stadsdeelbestuur ook dit drukmiddel niet langer inzetten tegen de deelraad. Maar het bestuur blijft stokstijf volharden, tot onbegrip van bewoners. ‘De automobilisten staan hoogstens vijf minuten eerder in de file, in welke ze vervolgens een veelvoud van die vijf minuten staan!’ verbaast een bezwaarmaker zich.

En J. Heinsbergen uit Oud Zuid, die de jarenlange strijd tegen de weg van dichtbij meemaakte: ‘Het is nogal merkwaardig om deze weg toch door te drukken alleen **"omdat het een besluit is dat we nu eenmaal genomen hebben"** Ik heb dit mevrouw Ketelaar jaren

geleden horen zeggen tijdens een vergadering van de deelraad, waarbij omwonenden en gebruikers van het park hun tegenstem lieten horen. Ik was nogal verbijsterd over deze merkwaardige opmerking en ben dat nog steeds!’

Een ander gevolg van het plan dat bewoners verontrust, is de toename van de luchtvervuiling in dit beruchte gebied bij de ring A10/West Lelylaan. Behalve door de verkeersaantrekkende werking van de parkweg, zal deze ook verergeren doordat vele tientallen bomen in het park zullen moeten worden gekapt. Natuur, flora en fauna, worden verder geschaad, en ook de nu al overheersende verkeersherrie in het park zal nog erger worden. ‘Kappen en snoeien en het helemaal laten verdwijnen van parken of andere stukken groen binnen stedelijke gebieden duidt volgens mij op een gebrekkige visie van wat mensen nodig hebben voor een gezond functioneren.’ constateert een bezorgde bezwaarmaker. ‘Om dan nog maar te zwijgen over wat er gebeurt met vogels en andere dieren die hun thuis en nesten temidden van de mensen gevonden hebben.’ Aansluitend een hartekreet van een andere bewoonster: ‘Er woont zelfs een buizerd in het Rembrandtpark!! Verstoort het leefgebied van vogels, en andere dieren nu eens niet voor die eeuwige ontwikkeldrang! Slotervaart heeft wel grotere problemen om aan te werken!’

Die laatste boodschap komt ook van een zeer bezorgde bezwaarmaker, die zijn brief besluit met: ‘Ik hoop dan ook van harte, dat het stadsdeelbestuur zich met andere en belangrijker zaken gaat bezig houden om - in Vogeljaar-terminen te spreken - van stadsdeel Slotervaart een "prachtwijk" te maken, anders dan door nodeloos bomen en ander groen te kappen, weg te halen of extra asfalt neer te plampen.’

Extra risico's zijn er straks ook voor de kinderen van de 7e Montessorischool, in het park gelegen op slechts 50 m. van de A10 West. Voor deze leerlingen (die in 2005 uit eigen beweging een grote handtekeningenactie tegen de bomenkap hielden) betekent het extra autoverkeer nog meer luchtvervuiling, meer hinder én meer geluidsoverlast. ‘Het park wordt door ons gebruikt om in te spelen, boomplantdag en sportdag in te beleven’, schrijft de officiële vertegenwoordigster Annette Terpstra van de Medezeggenschapsraad. ‘Ons voorstel is: geef de weg terug aan het park!’

De gezamenlijke huurdersverenigingen Nachtwachtwachttlaan en Staalmeesterslaan tenslotte, vatten de kritiek op het stadsdeelbestuur juridisch samen: ‘Volgens het evenredigheidsbeginsel mogen de nadelige gevolgen van een besluit voor een burger niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van dat besluit. Maar uit uw talloze ‘afknabbelplannen’ lijkt u hier in het Rembrandtpark geen rekening mee te houden!’

De VVR heeft een uitgebreide zienswijze ingeleverd, die wordt gesteund door Milieucentrum Amsterdam. (zie binnenkort de VVR-website www.rembrandtpark.org).

Over een paar maanden houdt stadsdeel Slotervaart een hoorzitting over de bezwaren, waarna de stadsdeelraad een beslissing moet gaan nemen.

De raad hoeft eigenlijk maar naar een persoon te luisteren: naar bewoonster Margreth Hoek, die dagelijks door het park naar haar werk fietst.

‘Het is elke keer een genot om ’s ochtends en ’s avonds gebruik te kunnen maken van een fietsroute waarbij je je even waant in een groene wereld. Waar mist tussen de bomen hangt en je even kunt ontspannen na of voor een werkdag.

Als moeder van een zesjarige zoon ben ik blij met dit park waar mijn zoon heeft leren fietsen, waar we speurtochten houden en hij al fietsend naar school de natuur kan ervaren. Genieten van de omgeving, zonder gevaar voor eigen leven.

Dit park wordt zelf al omgeven en doorsneden door drukke verkeerswegen.

Deze verkeersweg is simpelweg een weg te veel!’

Vereniging Vrienden van het Rembrandtpark